

180 dagen feest

Esther 1:1-4

Uitgesproken op zondag 11 juni jl. 2023 om 14.00 in de Oude Hervormde Kerk (Tjserkeloane 34) van Wälterswäld door ds. K.H. Bogerd, hervormd predikant van Wälterswäld. Ook te volgen via de livestream: <https://kerkdienstgemist.nl/stations/826-Hervormde-gemeente-Wouterswoude>. Kerkdiensten elke zondag om 9.15 uur en 14.00 uur: welkom.

180 dagen feest

Esther 1:1-4

1 HET geschiedde nu in de dagen van Ahasvéros (hij is die Ahasvéros dewelke regeerde van India af tot aan Morenland toe, honderd zeven en twintig landschappen),

2 In die dagen, als de koning Ahasvéros op den troon van zijn koninkrijk zat, die op den burcht Susan was,

3 In het derde jaar van zijn regering, maakte hij een maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten; de macht van Perzië en Medië, de grootste heren en de oversten van de landschappen waren voor zijn aangezicht;

4 Als hij vertoonde de rijkdom van de heerlijkheid van zijn rijk en de kostelijkheid van de sieraad van zijn grootheid, vele dagen lang, honderd en tachtig dagen.

Geliefden, met Gods hulp vraag ik uw aandacht voor Esther 1 de verzen 3 en 4. Waar wij het woord van God lezen: ‘3 In het derde jaar zijner regering, maakte hij een maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten; de macht van Perzië en Medië, de grootste heren en de oversten der landschappen waren voor zijn aangezicht; 4 Als hij vertoonde den rijkdom der heerlijkheid zijns rijks en de kostelijkheid des sieraads zijner grootheid, vele dagen lang, honderd en tachtig dagen.’ Deze teksten wil ik plaatsen binnen het geheel van het gelezen Schriftgedeelte. Geliefden, laten we eerst eens nagaan in welke tijd in de geschiedenis het boek Esther zich afspeelde. Onze jongens en meisjes kunnen vast wel het rijtje van de Bijbelboeken opzeggen: Ezra, Nehemia, Esther, Job, Psalmen, Spreuken, Prediker, Hooglied. Zie je? Ezra, Nehemia, Esther komen dus achter elkaar. Zowel Ezra, Nehemia en Esther spelen zich af onder het Perzische Rijk, onder de verschillende koningen. Zij waren de baas, ook over Israël. Straks lezen we daar meer over.

Hoe begint de tekst? ‘*Het geschiede nu.*’ Dit betekent dat we door de Heere ingeleid worden op wat er toen in de heilsgeschiedenis plaatsvond. Gods vinger schrijft geschiedenis. God komt nu tot u, jou en mij met Zijn Woord. Waarom? Om u te leren hoe Hij Zelf achter alles wat geschiedt, schuilgaat. Met als doel om u te leren dat u gelooft dat Gods wil, door alle dingen die gebeuren, Zich voltrekt. Zodat u daardoor aangeraakt wordt, en in overeenstemming met Zijn Woord en wil wilt leven. Wat wij als mensen er vandaag de dag ook van maken – door niet te rekenen met Gods Woord –, God staat boven alles en schrijft geschiedenis. Door alles heen voltrekt de Heere Zijn heilige

wil. Mag het? Ook als mensen er een potje van maken? Ja, jij blijft verantwoordelijk voor wat jij allemaal uitspookt, hoe slecht ook. Door het kwade van van God afgevallen mensen heen, werkt God Zijn goede en heerlijke plan uit. Daar zijn voorbeelden genoeg van in de Bijbel. Denk maar aan de zondeval, de zondvloed en de Babylonische spreekverwarring. Door de zondeval werkt God in Christus behoudt. Na de zondvloed geeft God het teken van de regenboog. En de Babylonische spraakverwarring wordt op het Pinksterfeest gebruikt, zodat een ieder in zijn eigen taal de grote werken Gods hoort spreken.

De tekst gaat verder: *‘Het geschiedde nu in de (levens)dagen van Ahasvéros.’* De Bijbelschrijver geeft vervolgens aan om wie het gaat (*‘hij is die [zeg maar de bewuste] Ahasvéros’*). Zijn naam betekent ‘koning der koningen’. In de geschiedenisboeken wordt hij ook wel Xerxes 1 genoemd. Hij is de zoon van koning Darius. Onze jongens en meisjes weten vast wel dat deze man leefde ten tijde van Daniël. Deze Ahasvéros, koning der koningen, blijkt daadwerkelijk een koning der koningen. Want, wat zegt de tekst? *‘Dewelke regeerde.’* Wanneer regeerde hij? Hij regeerde als koning der koningen over het Perzische Rijk van 485-465 voor Chr. (Het ontslag van koningin Vasthi is in het jaar 483 voor Chr.) Het Perzische Rijk had in 539 voor Chr. het daaraan voorafgaande Babylonische Rijk verslagen onder leiding van koning Kores. Hij wordt in de geschiedenisboeken ook wel Cyrus genoemd. Over welke landen regeerde deze Ahasvéros? Een ongelofelijk uitgestrekt gebied. Kijkt u op een landkaart uit die tijd. Dan kunt u niet begrijpen hoe het mogelijk is, zo’n gebied, mega! Hieruit leren we dat God Ahasvéros deze macht heeft gegeven. God is daartoe bij machte. De HEERE laat zien dat Hij boven deze koning en zijn rijk staat. Zo zelfs, dat de regering van dit rijk verwijst naar de komst van Gods rijk, het rijk van Christus, waar wij van hebben gezongen: *‘Van zee tot zee zal Hij regeren, Zover men volken kent.’*

Ahasvéros regeert ‘*van [inclusief het land] India [ten oosten van het rijk] af tot aan [grenzend aan] Morenland [Ethiopië/Cush, het zuiden van het rijk] toe, honderd zeven en twintig [provincies of districten] landschappen*.’ Mogelijk kunnen we ons de grootte van het gebied voorstellen: in de tekst wordt de grootte van het rijk genoemd, van oost (India) naar zuid (Ethiopië/Cush), en van het meest noordelijke naar het meest westelijke is het ongeveer vanaf Kazachstan tot aan de grens van Oekraïne. Onvoorstelbaar! Ik maak nu een denkbeeldige beweging op de wereldkaart van zuidwest en noordwest naar zuidoost en noordoost: Soedan, Egypte, Libië, vervolgens het Midden-Oosten – waaronder het huidige Turkije – tot aan Bulgarije en Roemenië tot aan de grens van Oekraïne toe. Naar beneden Israël, Syrië, Irak, Iran, Afghanistan, Pakistan, India, Thailand grenzend aan China! Vervolgens naar boven naar Kazachstan! En dan te bedenken dat Kazachstan grenst aan Rusland. Een gigantisch rijk! Kortweg: wat ligt er om het rijk heen? Met de klok mee: Rusland, China, Saoedi Arabië, Nigeria (Afrika), Algerije, Griekenland, Oost-Europa, en dan komen we weer uit bij Rusland. Stel je trekt een rondje met je passer, dan ligt in het midden (het oostdeel van het rijk valt er dan buiten): Israël! Het hart van de volken, het spirituele hart van de wereld!

Wat voor mensen woonden er in die landschappen? Deze volkeren vonden hun oorsprong in de ark van Noach. Noach en zijn acht zielen waren door de Heere in het oordeel van de zondvloed behouden en bewaard. Dat bidden we toch in het formulier om de Heilige Doop te bedienen? ‘O almachtige, eeuwige God, Gij die naar uw streng oordeel de ongelovige en onboetvaardige wereld met den zondvloed gestraft hebt, en den gelovigen Noach, zijn acht zielen, uit uw grote barmhartigheid behouden en bewaard;’ En buiten de ark zegende de HEERE Noach en zijn zonen: ‘Wees vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde’ (Gen. 9:1). Dat laatste daar was geen gehoor aan

gegeven, men ging immers op een kluitje zitten om zo de zonde te bedrijven in het kwadraat. Men bouwde de eerste stad van de wereld: Babel (verwarring!). ‘Zij zeiden tegen elkaar: komaan, laat ons voor ons een stad bouwen en een toren, welks opperste in de hemel zij, en laat ons voor ons een naam voor ons maken; opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden’ (Gen. 11:4).

Na de Babylonische spraakverwarring was het de HEERE Zelf Die al de nakomelingen van Noach vanuit Babel verspreidde over de ganse aarde (Gen. 11:9). Met andere woorden spreekt de Heere hierdoor: ‘Nu blijkt dat jullie weigeren om de aarde te vervullen, dan zal Ik jullie met Mijn eigen hand verspreiden over de gehele aarde.’ Nu denkt u vast: waar is dit allemaal voor nodig om al die landen te noemen, en al die teksten uit de Schrift aan te halen? Nou, dat is echt nodig. Want gaat het om die 127 landschappen, dan worden die landschappen bewoond door kinderen van Sem, Cham en Jafeth. Grofweg gezien vanuit Kanaän: ten oosten de kinderen van Sem, ten noorden de kinderen van Jafeth en ten zuiden de kinderen van Cham.¹ Dus, door de Babylonische wegvoering wonen er nakomelingen van Sem in Babel. Ook wel genoemd het land van de Chaldeeën.

Later – zoals ik eerder in de preek noemde – werd het rijk van Babel overwonnen door het Perzische Rijk, terwijl daar nog steeds nakomelingen van Sem woonden, waaronder Esther en Mórdechai. Wat ik u duidelijk wil maken is, dat het in het gehele boek Esther draait om Gods trouwe zorg voor de nakomelingen van Sem. Die uiteindelijk omwille van hun ongehoorzaamheid aan de Heere weer teruggevoerd werden naar het land waaruit de HEERE Abram had geroepen: het land Ur der Chaldeeën. Dat is Babylonië, waar de afgoden volop

1 Zie afbeelding 10 in de Bijbel met uitleg op p. 36.

gediend werden. Abram werd daar uit weggeroepen, wat een genade. En Israël kwam vervolgens weer in dat land van de afgoden terug. Terug bij af. Maar ook daar in dat eerdere Babylonische – en latere Perzische – Rijk zijn nakomelingen van Sem die de HEERE vrezen: Mórdechai en Esther. Waarom dit nu allemaal aan de orde gesteld wordt, is omdat de HEERE ons hart en leven vanuit het boek Esther beschijnt! Met als doel dat we zouden inzien dat te midden van dat machtige rijk God zo aan het werk is, dat Hij de kinderen van Sem (waaruit de Heere Jezus geboren zal worden) laat triomferen over dat gehele, machtige, niet te bevatten megarijk. Want hoe eindigt het boek Esther? ‘Want de Jood Mórdechai was de tweede bij den koning Ahasvéros, en groot bij de Joden en aangenaam bij de menigte zijner broederen, zoekende het beste voor zijn volk, en sprekende voor den welstand van zijn ganse zaad’ (Esther 10:3).

Ziet u dat bij God niets uit de hand loopt? En dat God ook vandaag boven al het wereldgebeuren staat? Als we dit echt willen geloven, hebben u, jij en ik daar geschonken geloof van boven voor nodig, want anders geloven we er niets van. Niet? Lees de krant, merk op wat er gebeurt in ons land, in de wereld; oorlogen, geruchten van oorlogen, Godverlating, et cetera. En komen wij met ons huidige christelijke levensgevoel niet steeds meer in de verleiding om de Bijbel naar onze eigen hand te zetten? Bij God loopt niets uit de hand. Zoals de grenzen van het gigantische rijk worden omschreven. Zo gaat de Bijbelschrijver als Gods vinger de diepte in om een bijzondere periode uit de regering van Ahasvéros voor u, jou en mij tevoorschijn te halen. Nauwkeurig komen die bepaalde dagen voor het voetlicht, geïnspireerd door de Heilige Geest. God weet precies hoe het er in die dagen aan toe gaat:

‘*In die dagen.*’ Welke dagen? ‘*In die dagen*’, zegt de tekst. Het gaat om specifieke dagen van zijn leven als koning over Perzië. De HEERE

weet precies waar Hij zijn moet om het licht te werpen op een bijzondere gebeurtenis. Kijk maar: *'In die dagen als de koning Ahasvéros op den troon zijns koninkrijks zat, die op den burcht Susan was.'* Door dit zo door de Bijbelschrijver op te laten schrijven, neemt de HEERE ons bij de hand, om te laten zien waar het nu precies om gaat. Ziet u de koning der koningen Ahasvéros op de troon van zijn koninkrijk zitten? Waar staat die troon? In Susan. Susan was de hoofdstad van het Perzische landschap Susiana en was een van de hoofdsteden. En lag ten oosten van Babylon. Daar was Abram door de HEERE uit weggeroepen, uit het Ur der Chaldeeën (Babyloniërs). Wat een genade. Weggeroepen uit het land waar de afgoden werden gediend. En weet u, het gaat niet zomaar om Susan, maar er staat geschreven: *'Op den troon, die op den burcht Susan was.'* En Susan betekent burcht. Dus, Ahasvéros zit op de troon van zijn koninkrijk, gevestigd en wel, dubbelop uitgedrukt: op de burcht burcht, vesting vesting, torentje torentje. Een en al macht macht, vastheid vastheid, onwrikbaar onwrikbaar, koning koning. *'Op den troon, die op den burcht burcht was.'*

Zoals jullie wel weten is Babel de hoofdstad van Babylon, de oudste stad van de aarde (zie Gen. 11 vers 9). Niet ver daarvandaan was de burcht Susan door de koningen in gebruik genomen als winterverblijf. 's Zomers diende het noordelijkere Ecbatana (Achmeta) als verblijf van de koningen. Met andere woorden: de koning Ahasvéros regeert daar in de wintertijd en zit daar gebakken om zijn winterslaap te houden. Maar God is er ook nog. God staat boven deze koning der koningen en zorgt ervoor dat hij niet in z'n eentje, in zijn eigen bubbel, de winter doorbrengt. Nee, Ahasvéros gaat delen, uitdelen. Hij laat zich ten aanzien van zijn bezit niet leiden door een naaste vernietigend ikke, ikke! Of een Rupsje Ruspje Nooit genoeg! U wel? Jij wel? Als een groot verheven, machtige bubbel, laat hij alle bubbels van zijn regeringspersoneel met zijn eigen bubbel saamhorig samenvloeien.

Hoe? Door samen te eten! Ik las eens ergens: ‘De maaltijd heeft altijd en overal een *eigen taal* gesproken. Vooral bevrijdende en feestelijke gebeurtenissen worden bij voorkeur met een maaltijd gevierd. Daar mag de mens ontspannen zichzelf zijn, zichzelf genodigd en geaccepteerd weten en de gemeenschap oefenen met anderen die zich in dezelfde situatie bevinden’ (Berkhof). Dat zullen we allemaal wel herkennen, toch? Toen ik hier al wel werkte maar nog niet woonde, hoe velen van u vroegen niet: ‘Wanneer komt u bij ons eten?’ En kwam het ervan, dan was het toch prachtig om zo bij u te gast te zijn? Ik herinner mij ook dit: ik was uitgenodigd voor een gezamenlijke maaltijd door een monnik om samen te spreken over wat ons scheidt en wat ons bindt. Dat samen eten benadrukte voor mij dat ik daar geaccepteerd werd, en dat ik als katholiek-protestant helemaal mijzelf mocht zijn door te zeggen waar het voor mij in de Schrift om spant. Er was zelfs een tolk bij, ook nog een theoloog, om het gesprek in goede banen te leiden. De maaltijd was goed, zelfs voorzien van speciale kloosterwijn. En weet u wat er boven tafel kwam? Wat ons scheidde en tot groot verdriet leidde, maar ook wat ons bond en ons leidde tot grote vreugde. Daarom lijkt het mij passend om verder te gaan met het citaat waar ik mee was begonnen: ‘

Als feest van de gemeenschap is de maaltijd tegelijk bevestiging van de gemeenschap, niet zelden nadat die eerst teloor was gegaan; in het laatste geval is de maaltijd ook bezegeling van de verzoening. Zo liep de weg van God in het Oude Testament van maaltijd tot maaltijd. Van Paschamaaltijd (herdenking uittocht) naar de maaltijd van de grote toekomst (Jesaja 25). Daarnaast staan in het Nieuwe Testament de verschijningen van de Heere Jezus na Zijn opstanding in het teken van de maaltijd. Zo ook de instelling van het Heilig Avondmaal voor Zijn dood’ (Berkhof, p. 356-). Zo richt deze machtige koning Ahasvéros een maaltijd aan. Alleen met dit onderscheid: een maaltijd tot eer van

wie? Tot eer van de HEERE of tot eer van deze koning zelf? In uw, jou en mijn leven is het feestvieren gericht op een van beide. Tot glorie van God *of* tot eer van alles wat God onteert? Vier vooral samen feest met een maaltijd, wanneer daar een belangrijke reden voor is en laat het samen eten tot doel zijn, dat het mag zijn tot eer van de gever van de gaven: de HEERE! In de heilige tekst wordt precies aangegeven wanneer dat gebeurt:

3 In het derde jaar van zijn regering, maakte hij een maaltijd (voor) al zijn vorsten en zijn knechten; de [militaire] macht van Perzië en Medië [ten noorden van het rijk van de Perzen en zij woonden ten zuiden van de Kaspische zee], de grootste heren [kamerlingen/adel] en de oversten [provinciebestuurders] der [127] landschappen waren voor [gunst/feest] zijn aangezicht.’ Ziet u? Al deze mensen bevonden zich in de nabijheid van de koning: *‘Voor zijn aangezicht.’* Het aangezicht van de koning was in gunst tot hen gewend. Ze mogen daar allen zitten en eten, en zijn zoals ze zijn, in de vriendelijke nabijheid van de koning.

Onder de goedkeuring van de koning vierten zij allen met de koning feest. Dit betekent vandaag de dag: weg uit uw dagelijkse sleur. Nu niet gericht op je onderdanen, maar gericht op je koning, wiens aangezicht je toelacht. Uit het vervolg blijkt wel dat Ahasvéros als koning van alle koningen, als God wil zijn. Net zoals dat in uw, jou en mijn hart de oerzonde is als gevolg van de zondeval in het paradijs. Maar, in de goede zin, heeft het feest van Ahasvéros ons heel wat te zeggen, als het gaat om God Zelf als de daadwerkelijke Overste van de koningen der aarde: dan zit u nu mogelijk te smullen van de opgediste maaltijd uit het Woord van God. En zit u zich, weg uit uw dagelijkse sleur, te verblijden, omdat u voelt, merkt en gelooft dat Gods oog in en door Christus vriendelijk op u geslagen is. Dat is wat? Nu even niet uw ogen geslagen op allen die/of alles wat aan uw zorgen zijn/is toevertrouwd, maar nu uw geloofsoog geslagen op uw God en Koning.

'Mijn Heere en mijn God.' Ja, als het om God Zelf gaat, dan toont Hij u – kind van God – nu de rijkdom der heerlijkheid van Zijn Koninkrijk en de kostelijkheid des sieraads van Zijn grootheid. En dan geen vele dagen lang, ook geen 180 dagen, maar dan wordt u opgenomen door God Zelf in en door het perspectief van de op u aankomende nimmer eindigende eeuwigheid, waar God zal zijn alles en in allen. Dan is dit feest nu voor u een vergezicht naar de eeuwige stranden, naar de Stad van God, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen' (2 Kor. 5:1). Verlangt u? Hoort u de klok niet meer tikken? Breekt de eeuwigheid opnieuw uw hart binnen? Voor eeuwig verlost van uzelf. Verlost van de zonde, gered van uw eerroven van God, vrijgemaakt van uw vijanden, verlost van uw binnenpraters, bevrijdt van de influisteringen van de duivel. Behouden van uw wegstijgen van de doorboorde handen van Jezus. Gezaligd van uw van nature overhellen naar het kwade. Verlost, verlost, verlost: van uw en mijn hoogmoed, gered, gered, gered van uw verstoppen voor God om zogenaamd ongezien de zonde te kunnen bedrijven. Verlost, verlost, verlost van uw eigen geploeter, gered, gered, gered van uw eigen wetswerken, waar u uw zaligheid mee in de weg staat? En vult u of jij het verder maar in... Dan valt u voor eeuwig het tegenovergestelde van wat ik noemde ten deel: alles glorie, alles doksa, alles heerlijkheid, alles tot eer van Uw God en Koning. Majesteit! God Drie-enig, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Maar de tekst vervolgt met glans en heerlijkheid tot eer van het rijk van Ahasvéros:

'Als hij vertoonde [dat mag wel, wanneer je God als de Gever aanwijst/ eert] de rijkdom van de heerlijkheid van zijn rijk en de kostelijkheid van de sieraad van zijn grootheid, vele dagen lang, honderd en tachtig dagen.' Enerzijds wil Ahasvéros samen delen. Anderzijds blijkt Ahasvéros, hoe goed het ook lijkt, toch God niet als de Gever van alle gaven te eren. Maar 180 dagen lang feest? Je zou zeggen: wat een dwaasheid! Het rijk dobbert op deze manier als een stuurloos schip rond. Nou ja, kennelijk

is het rijk zo machtig, dat er geen enkel gevaar dreigt en dat er 180 dagen lang overlegd moet worden om alle neuzen dezelfde kant op te houden of te krijgen. Maar toch, ja, later (331 v. Chr.) blijkt dat aan dit rijk van de Perzen ook weer einde wordt gemaakt door de Macedoniër Alexander de Grote. Het is volgens de tekst een feest dat gericht is op zijn rijk, zijn grootheid, wat Ahasvéros ten volle vertoonde, vele, vele dagen lang: *'Honderd en tachtig dagen.'* Ik zeg net, wat een dwaasheid. Komt dit feest ook zo op u over? Dwaasheid en nog eens dwaasheid. Nou, geliefden, hoe zit het dan met uw gefeest? En verlangen jij en ik niet van het ene uitje naar het andere uitje? Hoeveel dagen vieren wij al feest? Zal ik het eens concreet maken? Lopen wij niet het gevaar dat wij dag in dat uit bezig zijn met het creëren van een hemel op aarde zonder God? Kijken wij niet gemakkelijk weg van lijden? Wegkijken van rouw? Wegkijken van moeite en verdriet? Oorlog en wat niet al? Vluchten wij niet gemakkelijk weg over de digitale snelweg? Je lekker mee laten nemen uit je dagelijkse sleur en alles vergeten, door de aangereikte of gedeelde zonde te drinken als water? Zijn die 180 dagen dwaasheid niet maar een druppel in een emmer, in vergelijking met hoeveel dagen jij al zonder God voortleeft. Zo op de eeuwigheid aan? Sterven is God ontmoeten. En dan heb je geen op je toesnellende Borg en Middelaar Jezus Christus, Die spreekt wanneer je je laatste adem uitblaast: *'Komt in gij gezegende Mijns Vaders en beërfht het Koninkrijk hetwelk ik bereid heb van voor de grondlegging der wereld.'* Mogelijk heb je er nu 1000 weken opzitten, reken maar 7000 dagen. Dat is bijna 40 keer de genoemde 180 dagen feest. Bekeer je, wendt je af van de zonde, gelooft het heilig evangelie: *'Klopt en u zal opengedaan worden. Zoekt en gij zult vinden. Bidt en u zal gegeven worden.'* Klop op de deur van de genade, je staat buiten het Koninkrijk. Geloof dat! En klop. Belijd wat je al die 7000 dagen hebt uitgevreten, door van God en je naaste weg te kijken: *'Dit is een moment dat nooit terugkomt. 't Kan voor altijd beslissend zijn.'* God roept je in Christus: nu! *'Mijn*

zoon, mijn dochter geef Mij uw hart. Door het geloof ben je bestand om onze heilige God te ontmoeten. Hoe? In en door de doorboorde handen van Jezus Christus. Geloof! Dit betekent: ken, vertrouw en stem in. Zonder het plaatsvervangend leven en bloed van Christus kom je rechtvaardig om. Voor eeuwig! Zeg daar door het geloof Amen op en je bent van God uit gered, verlost, vrijgemaakt, en dat voor eeuwig.

Laat het alles zijn tot eer van God de Vader, tot eer van God de Zoon en tot eer van God de Heilige Geest. God Drie-enig zij de eer en de glorie en de dank en de aanbedding in eeuwigheid. Laat dit gebed van Mozes, de man van God, ons aller gebed worden, zijn of blijven: *Leer ons also onze dagen tellen, opdat wij een wijs hart bekomen.* Dat bidt Mozes, de man Gods. Ja, laat dit ons aller gebed zijn, wereldwijd! Amen.

Oosterwolde, Dorpskerk, 21 mei 2023, 9.30 uur
Sneek, CGKv Witte Kerkje, 21 mei 2023, 17.00 uur
Driezum, Hervormde Kerk, 4 juni 2023, 9.15 uur
Boelenslaan/Drachtstercompagnie, Witte Kerkje, vGKN Boelenslaan,
11 juni 2023, 10.00 uur
Wälterswäld, Hervormde Kerk, 11 juni 2023, 14.00 uur
Noordhorn, Hervormde Kerk, 18 juni 2023, 19.00 uur
Stedum, Bartholomeüskerk, 25 juni 2023, 19.00 uur

